ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 538 Τιμᾶται λεπτὰ 10 ΠΕΜΠΤΗ 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΞΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.
ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40**, τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20**, κατὰ μῆνα λ. **15**, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10**.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν**, *Ἀριθ.* 6, *ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΥΠΟ

Σ. ΖΑΜΠΕΛΙΟΥ

Τελειωθέντος τοῦ **Κυρίου ὑπουργοῦ**, τοῦ λεπτοτάτου, ψυχολογικοῦ, ἀναμέστου ἀληθείας καὶ συγχρόνου πολιτικῆς ἐνεστότητος μυθιστορήματος τοῦ ἐν ἀκμῇ Παρισινοῦ Εὐγενείου Κλαρετῆ, ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες ἐθνικὸν μυθιστόρημα πρωτότυπον τοῦ ἀοιδίμου ἱστοριοφιλοσόφου καὶ μεσαιωνοδίφου Ζαμπελίου, τοὺς

ΚΡΗΤΙΚΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ

πρὸ δωδεκαετίας περίπου ἐκδοθέντας ἐν Βενετίᾳ καὶ ὑπό τινων λογίων μόνον ἀναγνωσθέντας καὶ σχεδὸν εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀγνώστους.

Ἐνομίσαμεν ὅτι ἐκθάπτομεν θησαυρὸν αἰσθημάτων ἐθνικῶν, φρονημάτων ὑγιῶν, ἰδεῶν πατριωτικῶν, κόσμον ὁμογενῆ τυραννηθέντα ὑπὸ τῶν Φράγκων, τμῆμα ἐθνικῆς ἱστορίας αἱμασσούσης καὶ φρισσούσης ἔτι ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας, ὕπερθεν δὲ ὅλων αὐτῶν ὡς λευκὴν κεφαλὴν ἐπιπολάζουσαν τὴν μορφὴν τῆς Σοφίας Δαμουλὲν, τῆς ὁποίας τὴν ἐξοχον εἰκόνα ἐλπίζομεν ἐν τέλει τοῦ μυθιστορήματος νὰ παράσχωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν. Οἱ

ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

εἶνε μυθιστόρημα ὅπερ πρέπει νὰ κοσμήσῃ πᾶσαν ἑλληνικὴν ἑστίαν, τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα νὰ διεισδύσῃ εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν, τοῦ ὁποίου τὸ φρόνημα, αἱ ἰδέαι, τὰ αἰσθήματα, ἡ ψυχὴ, τὰ δάκρυα, οἱ χαρακτῆρες δέον νὰ ἐντυπωθοῦν εἰς τὴν σύγχρονον γενεὰν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τὴν Κυριακὴν ἐκδίδοται τὸ **Α'** φυλλάδιον τῶν **Κρητικῶν Γάμων.**

ΟΙ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΑΙ

Ἔχομεν ἐπὶ τέλους εἰς χεῖρας τὸν κατάλογον τῶν ἰδιοκτητῶν, οἱ ἀπόπατοι τῶν οἰκιῶν τῶν ὁποίων χύνονται εἰς τὰς δημοσίους ὑπονόμους, καταγεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Πρωτοκολλητοῦ τῆς Νομαρχίας καὶ ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων. Τὸ ὅλον τῶν χυνομένων ἀποπάτων εἶνε **618.** Ἑξακοσίων δεκαοκτὼ ἀποπάτων τὰ προϊόντα ἀνωθρώσκουσιν ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων καὶ πλατειῶν στομίων τῶν ὀχετῶν καὶ ἐκβάλλουσιν εἰς τὰς μεμακρυσμένας ἔπειτα συνοικίας. Αὐτὸς εἶνε ὁ μέλας ποταμὸς τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς. Ὅλαι αἱ ὁδοὶ καὶ ὅλαι αἱ τάξεις καὶ ὅλα τὰ ὀνόματα ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῷ μακρῷ αὐτῷ καταλόγῳ. Ἀπὸ τῆς *Ὁδοῦ Αἰόλου* μέχρι τῆς *Ὁδοῦ Στουρνάρα*, ἀπὸ τῆς *Ὁδοῦ Αἰσχύλου* μέχρι τῆς *Ὁδοῦ Ἥβης*, ἀπὸ τῆς *Ὁδοῦ Κολοκοτρώνη* μέχρι τῆς *Ὁδοῦ Πραξιτέλους*. Ὀνόματα δὲ, ἀπὸ τῶν ἀθηναϊκωτέρων μέχρι τῶν ὁμογενεστέρων, ἀπὸ τῶν σκαιοτέρων μέχρι τῶν στιλπνοτέρων, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνδρικωτέρων μέχρι τῶν δισποινικωτέρων. Ἐδῶ Συκομανδρόπουλος, ἐκεῖ Μελᾶς, καὶ παρεκεῖ.... ἂς μὴ ἀναφέρωμεν τὸ εὐῶδες ὄνομά της, ἐπιφυλασσόμενοι μίαν ἔμμεσον προσωπικὴν ἐπίπληξιν. Μᾶς κατάλαβε ἄρά γε ;

Θέλετε φερ' εἰπεῖν νὰ μάθητε τοὺς δηλητηριαστὰς τῆς ἀριστοκρατικῆς *Ὁδοῦ Σταδίου* ; Ἰδού : Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἀναγράφει τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκιῶν, ὁ δὲ ἄλλος τὸν ἀριθμὸν μὲ συμπάθειο τῶν ἀποπάτων. Λοιπόν :

1,	Μαριγὼ Κασιμάτη,	4
3,	Ὀρφανὰ Μπαλάνου,	4.
4,	Γ. Ρικάκης, Βλαχάκης	4.
2,	Γεώργ. Παναγιωταρᾶς,	4.
1,	**Ἐθνικὴ Τράπεζα,**	1. *
1,	Ὀρφανὰ Μαύρου,	4.
1,	Ἀρσάκειον μετὰ παραρτημάτων,	9.
1,	Παναγιώτης Λύτσικας,	2.
1,	Σπυρίδων Χαλκοκονδύλης,	1.

κλπ. κλπ. κλπ.

Θέλετε *Ὁδὸν Φιλελλήνων* ;

Θὰ εὕρητε Νικόλαον Δαμασκηνὸν δηλητηριαστὴν διὰ τεσσάρων ἀποπάτων καὶ Νεγρεπόντην, *μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ὑγείας*, δηλητηριαστὴν διὰ ἄλλων τεσσάρων.

Θέλετε *Πλατεῖαν Συντάγματος* ;

Ἔχετε Ἰωάννην Βοῦρον, δηλητηριαστὴν διὰ **3**, Στέφανον Σκουλούδην, διὰ **3**, Παναγ. Γιαννόπουλον διὰ **4**, Παῦλον Καλλιγᾶν διὰ **5**, καὶ Ψιακῆν (*Ξενοδοχεῖον Ἀγγλίας*) διὰ **6**. Ἔπειτα ἀπορεῖτε διατί βρωμᾷ ἡ Πλατεῖα, καὶ προφασίζεσθε μόνον τὸ Περιβολάκι ; Ἀκριβῶς δὲ κάτωθεν τῆς οἰ-

* Ἰησουῖτις καὶ εἰς αὐτό ! Πῶς ἐξοικονομεῖται ἡ «Ἐθνικὴ Τράπεζα» μὲ ἕνα ἀπόπατον ! Ἴσως διὰ νὰ φαίνεται ὅτι ὀλίγα τρώγει ! !

κίας Βούρου ἀνοίγει ἡ ὑπόνομος στόμιον Καρχαρίου καὶ ἐκεῖθεν εἰσβάλλει τὸ μίασμα. Φαντάσθητε καταιώνημα ἀπαχωρημάτων τυρεῶνος! Ποῖοι θὰ ἦνε οἱ ὀργανισμοί; Μολυσματώδεις. Καὶ ἐπὶ τὸ μυθιστορακώτερον: Εἰς διαβάτης περνᾷ ἀπ' ἐκεῖ, τοὺς ἁρπάζει, τὴν ἁρπάζει, πίπτει κλινήρης, προσκαλεῖ τὸν ἰατρόν, ἀποθνήσει, ἀλληλοῦϊα!

Εἰς τὴν *Ὁδὸν Ἑρμοῦ* ἀπαντᾶτε ὅ,τι ὄνομα θέλετε· ἀπὸ τῆς Χήρας Δαμαλᾶ μέχρι τῶν Ὀρφανῶν Κορομηλᾶ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν Τσαουσοπούλων μέχρι τοῦ Ἱερωνύμου Ρουσέν.

Θέλετε καθηγητάς; Ἔχετε ἐπὶ τῆς *Ὁδοῦ Ὀφθαλμιατρείου* τὸν κ. Εὐθύμιον Καστόρχην καὶ ἐπὶ τῆς *Ὁδοῦ Πανεπιστημίου* τὸν κ. Γεράκην; Θέλετε θεολόγους; Ἔχετε ἐπὶ τῆς *Ὁδοῦ Ἑρμοῦ* τὸν κ. Μοσχάκην. Θέλετε ἰατρούς; Ἰδοὺ ἐπὶ τῆς *Ὁδοῦ Πανεπιστημίου* ὁ Μηλιώτης, ἐπὶ τῆς *Ὁδοῦ Καρκίσου* οἱ ἰατροὶ Δέγγλερη. Οἰκονομολόγος ὁ κ. Θεόδωρος Νέγρης, πρώην Δήμαρχον ὁ κ. Παναγῆς Κυριακός, Ἀρειοπαγίτης ὁ κ. Ἰωαννίδης, βουλευτὴς ὁ κ. Τριγγέτας, ἱερεὺς ὁ κ. Παππᾶ Πονηρός, Δημοτικὸς Σύμβουλος ὁ κ. Μιχαὴλ Βρυζάκης, Δημοσιογράφος ὁ κ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος, ἀρχιτέκτων ὁ κ. Καφτανδζόγλους, Στρατιωτικὸς ὁ κ. Ἰσχόμαχος, τραπεζίται ὁ κ. Σκουζὲς, νομοδιδάσκαλος ὁ κ. Σαρίπολος, Δημόσια Καταστήματα τὸ Πολυτεχνεῖον, ἡ Ριζάρειος, τὸ Χημεῖον, ὁ Στρατὼν τοῦ Πεζικοῦ κλπ. κλπ.

Μόνον ναοὺς δὲν εὕρομεν καὶ ἐσκανδαλίσθημεν πολύ.

* * *

Ἐννοεῖτε τώρα ὅτι ὅλαι αἱ τάξεις συνεισφέρουν εἰς τὴν δηλητηρίασιν τῶν πόλεων, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, ἐπιστήμονες καὶ ἀνεπιστήμονες, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ὀρφανὰ καὶ ἀνήλικα. Ἡ Δημοσία Ὑγεία, ὡς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, εἶνέ τι δι' ὃ πᾶσα φροντὶς εἶνε αἰσχύνη· ἀτομισμός, ἰδοὺ ὁ θεὸς τοῦ συγχρόνου Ἕλληνος. Ἂν ψοφήσῃς ἐσύ, εἶσαι καλὰ ψοφισμένος· ἀρκεῖ νὰ εἶμαι ἐγὼ καλά. Ἀρκεῖ ν' ἀπομακρύνουν τὸ μίασμα ἐκ τῆς οἰκίας των· ὁ δρόμος εἶνε τὸ δημόσιον καὶ τὸ δημόσιον δὲν εἶνε τὸ ἐγώ. Αὐτὴ εἶνε ἡ χειροτέρα κατάστασις μιᾶς κοινότητος· ἐντὸς τῆς καταστάσεως αὐτῆς πνιγόμεθα ὅλοι. Χαμένοι διὰ βίου! Οἱ πλούσιοι βλέπεις ἀδιαφοροῦν· τὸ ἔχουν δίπορτο· ἂν ἔλθῃ χολέρα, αὐτοὶ θὰ φύγουν· οἱ πτωχοὶ εἶνε ὀπαδοὶ τοῦ πεπρωμένου· ἂν ἔλθῃ χολέρα, σκέπτονται, ἐμένα θὰ πρωτοπάρῃ; Δὲν βαρειέσαι; Αἱ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ὑγείας προνοητικαὶ ἀρχαὶ ἐγκληματοῦσιν ἀδιαφοροῦσαι. Ἰδοὺ ὁ Κατάλογος αὐτὸς τῶν Δηλητηριαστῶν. Ὁ Νομάρχης, εὑρεθεὶς κατὰ τύχην νὰ λέγεται Δημητριάδης, ἀρχαῖος πολιτικὸς φίλος τοῦ Δεληγεώργη, χαρακτὴρ ὑπερήφανος, συνειθισμένος ἐπομένως νὰ μὴ κύπτῃ πρὸ οὐδενός, στέλλει τὸν κατάλογον εἰς τὴν Δημαρχίαν νὰ τὸν δημοσιεύσῃ, στιγματίζων οὕτω τὴν Καμόρραν τῶν Δηλητηριαστῶν. Ἡ Δημαρχία πῶς νὰ τὰ χαλάσῃ μὲ πεντακοσίους ψίλους, ἀφοῦ καὶ οἱ ἀπόπατοι ἔχουν κουκκιά! Τὸν παραπέμπει εἰς τὴν ἀστυνομίαν, περιορισθεῖσα μόνον νὰ τὸν ἐπικυρώσῃ. Ἡ ἀστυνομία, ἂν τὸν ἐδημοσίευε, θὰ ἠναγκάζετο νὰ λάβῃ καὶ τὰ μέτρα της, μέτρα καταναγκαστικά, ὅσα τῇ ἐπιβάλλει ὁ νόμος. Εἶνε ὅμως πρὸ πολλοῦ ἡ ἀστυνομία πεπεισμένη ὅτι τοιαῦτα πράγματα ριζικὰ εἶνε ἀνώτερα τῶν δυνάμεών της· ὑπάρχει τι διὰ μπάλωμα; Μάλιστα. Μεγάλαις δουλειὲς δὲν τῆς ἀναλαμβάνει. Ἂν ἔκαμε τίποτε μὲ τὰ πεζοδρόμια, θὰ κάμῃ καὶ μὲ τοὺς ἀποπάτους. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ εὑρεθῶμεν ἡμεῖς νὰ βγάλουμε τὸ φεῖδι ἀπὸ τὴν τρύπα! Ἡ ἐπιείκεια ἀπὸ ἀρετὴν μετεβλήθη παρ' ἡμῖν εἰς ἔγκλημα. Μπορεῖς νὰ φονεύσῃς ἐξ ἐπιεικείας! Νὰ κλέψῃς ἐξ ἐπιεικείας! Νὰ ψευδομαρτυρήσῃς ἐξ ἐπιεικείας! Τῶν δὲ ἀρχῶν ἐπιείκεια εἶνε στιλπνοτέρα τῆς τῶν ἰδιωτῶν. Τὸ ἀγριώτερο ἑνὸς ὀργάνου τῆς ἐξουσίας μοῦτρο μεταβάλλεται εἰς πρόσωπον ἐραστοῦ ἀπέναντι ἑνὸς ἑκατονδώδεκα. Διατί νὰ δοθῇ ἄδεια εἰς τὸν πρώην βουλευτὴν Κυριακὸν νὰ κτίσῃ ὀχετόν, ὅστις νὰ μεταβιβάζῃ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπόνομον τὰ δηλητήριά του; Τίς νόμος, ποία ἀστυνομικὴ διάταξις ἐπέτρεψε τὸ τοιοῦτο; Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐδῶ τὸ ζήτημα τῶν ἑρμητικῶς κλεισμένων κιβωτίων; Ἦτο, ἀλλ' ἐχρειάζετο πρὸς τοῦτο ἀστυνομία, ἥτις νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Καλλιγᾶν, τὸν Ρενιέρην, τὸν Κυριακόν, τὸν Σκουζέ: Κύριοι, εἶνε ἐντροπὴ, διὰ φειδῶ ὀλίγων χρημάτων, δι' ἐγωϊσμὸν ἀξιοκατάκριτον, νὰ δηλητηριάζητε τὴν πόλιν. Ἐπανορθώσατε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας τὸ κακόν, ἐὰν δὲν θέλετε νὰ σᾶς ἐξαναγκάσω εἰς τοῦτο. Καὶ ἀστυνομίαν δυστυχῶς τοιαύτην δὲν ἔχομεν. Ὅλων παρ' ἡμῖν πεπτωκότων, κατέπεσε καὶ αὐτὴ εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς πτώσεως. Τῶν δ' ἑκάστοτε διευθυντῶν αἱ ἀτομικαὶ δραστηριότητες καὶ αἱ προσωπικαὶ φιλοτιμίαι εἰσὶν ἁπλαῖ γαλβανιστικαὶ ἀπόπειραι.

Ὁ Νομάρχης κ. Δημητριάδης ὑπέμνησεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἀπὸ τοῦ πρώτου χολερικοῦ κρούσματος ἐν Αἰγύπτῳ ὅλους τοὺς νόμους καὶ τὰ Β. Διατάγματα καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις—διότι τοιαῦτα θεωρήματα ἔχομεν τόσα, ὥστε ἠδυνάμεθα νὰ εὐεργετήσωμεν καὶ δώδεκα ἄλλα κράτη, πλὴν τοῦ ἰδικοῦ μας,—καὶ ἐζήτησε παρὰ τῆς ἀστυνομίας τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν ὅλης αὐτῆς τῆς προστατευτικῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ἐζήτησε δὲ ρητῶς, καθὰ ἠδυνήθημεν νὰ πληροφορηθῶμεν:

1ον. Νὰ παύσῃ ἡ ροὴ τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων ἡ προερχομένη ἐκ τῶν μικρῶν οἰκιῶν εἰς τὰς ὁδούς.

2ον. Νὰ ἐξετασθῶσιν ὅλα τὰ μέρη, ὅθεν ἀναθυμιάσεις καὶ ἀποφοραί, ὡς τὰ παρὰ τὴν Πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας, ἡ λεωφόρος Πειραιῶς, νὰ κενωθῶσι δὲ καὶ οἱ πεπληρωμένοι βόθροι.

3ον. Νὰ ἀπαγορευθῇ τὸ νὰ ῥίπτωνται αἱ ἀκαθαρσίαι τῶν οἰκιῶν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ οἰκόπεδα, ἀλλὰ νὰ μεταφέρονται εἰς ὡρισμένα μέρη ἔξω τῆς πόλεως, ὅπου νὰ μὴ πνέουν ἄνεμοι, εἰ δυνατὸν δὲ καὶ νὰ καίωνται.

4ον. Νὰ ὑψωθῶσιν τὰ περιτειχίσματα τῶν οἰκοπέδων, ὥστε νὰ μὴν εἶνε προσιτὰ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν.

5ον. Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ σφαγὴ ἐντὸς τῆς πόλεως.

6ον. Νὰ ἐξετάζωνται ὅλα τὰ ἐδώδιμα.

7ον. Νὰ καθαρίζωνται καὶ νὰ καταβρέχωνται αἱ ὁδοὶ τῶν συνοικιῶν.

8ον. Νὰ καθαρίζονται καὶ πλύνωνται συνεχῶς τὰ οὐρητήρια, νὰ ἀνανεωθῶσι δὲ τὰ ἐκ τούτων ἐφθαρμένα.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ κυρίου Νομάρχου ἦτο ἀρκετὰ εὐρύ, ἀλλὰ τοιαῦτα προγράμματα θέλουν εὑρεῖαν ἐκτέλεσιν καὶ πρὸ πάντων διαρκῆ ἐφαρμογήν. Ὁμολογουμένως ὁ κ. Κοσσονάκος ἐζήτησεν ὅλα νὰ τὰ ἐκτελέσῃ· ἀλλὰ ἡ πλάνη τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας εἶνε αὕτη: τὸ νὰ νομίζῃ ὅτι διὰ τῆς προσωπικῆς του ἐνεργείας μπορεῖ νὰ τὰ κάμῃ ὅλα. Διὰ τοιαύτης ἐκτάκτου ὄντως δραστηριότητος μπορεῖ νὰ κλονίζῃ τὴν σιδηρᾶν ὑγείαν του, ἀποτελέσματα ὅμως δὲν δύναται νὰ φέρῃ.

Ἐνόσῳ φέρ' εἰπεῖν ἡ ὑπηρεσία τῶν κάρρων ὑπόκειται εἰς ἐργολαβίαν ἐξαρτωμένην παρὰ τοῦ δήμου, ἡ ὑπηρεσία αὕτη θὰ γίνεται στραβὴ, κουτσὴ, ζαβή. Ποῖος νὰ τὴν ἀναλάβῃ ὅμως; Ἡ ἐκ ῥίζης νόσος τοῦ διοικητικοῦ συστήματος, ἐξ οὗ οὔτε τρίχα ἤλλαξεν ἡ παροῦσα κυβέρνησις, συντελεῖ ὥστε τὰ πάντα νὰ ναυαγῶσι. Νὰ τὴν ἀναλάβῃ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν κάρρων ἡ ἀστυνομία; Ὁ ὀργανισμός της εἶνε τόσῳ πλημμελὴς, ὥστε τὰ πράγματα θ' ἀποβοῦν χειρότερα. Θὰ εὑρεθῇ ἴσως ἕνας φιλότιμος ὑπαστυνόμος, ὁ ὁποῖος κάτι θὰ κάμῃ, ἀλλὰ θὰ εὑρεθοῦν πλειότεροι ἀφιλότιμοι οἵτινες δὲν θὰ κάμουν τίποτε. Ἡ ἀστυνομία σύγκειται ἐξ ὀργάνων· ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ μισθοδοσία αὐτῶν γίνεται τοιαύτη ὥστε ὄργανα δὲν ὑπάρχουν. Εἰς παλγάνθρωπος ἐκλογεὺς παρουσιάζεται εἰς τὸν βουλευτήν του· θέλω, κύριε βουλευτά, θέσιν· πεινῶ· ὁ βουλευτὴς ἕνα μπιλετάκι εἰς τὸν Κοσσονάκον· νὰ τὸν κάμῃ κλητῆρα· τακτικὸν ἢ ἔκτακτον. Ἰδοὺ πῶς στρατολογοῦνται τὰ ὄργανα· πῶς δὲ μισθοδοτοῦνται; Μὲ τὸν μισθὸν ποῦ πέρνουν δεκαετῆ παιδιὰ εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ Πειραιῶς. Μπορεῖτε νὰ ἔχητε ἀστυνομίαν οὕτω πως; Ὁ κ. Τρικούπης εἶπε τοὐλάχιστον ν' ἀφήσῃ κανὲν ἴχνος τῆς διαβάσεώς του; Νὰ κάμῃ ἐγγλέζικην ἀστυνομίαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν; Οὔτε ἐτόλμησεν, οὔτε ἐσκέφθη. Ἔχομεν οὕτω πως ἕνα σιδηροῦν κύκλον καταχρήσεων, ὅστις ὀνομάζεται ἑλληνικὴ διοίκησις, ἐντεταλμένη νὰ φθείρῃ τὰ πάντα. Ἐντὸς τοῦ κύκλου αὐτοῦ οὐδὲν ὑγιὲς δύναται νὰ μείνῃ· πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἡ δημοσία ὑγεία.

Ἀπορροῦμεν μὲ τὸν κ. Νομάρχην πῶς δὲν ἐπρότεινε τὸ δραστικώτερον μέσον, πρὸς κατάργησιν τῶν δύο τρίτων τῶν μιασματικῶν ἀναθυμιάσεων: τοῦτέστι κινητοὺς ἀποπάτους οὓς ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἴσως ἠδύνατο νὰ ἔχῃ. Ἐν Γερμανίᾳ, παρετήρει εἰς φίλος εὐφυῶς, ὅτι λαμβάνων καθάρσιον δὲν ἔχεις ἀνάγκην νὰ κλεισθῇς εἰς τὸ σπῆτί σου, διότι σέ κάθε δέκα βήματα θ' ἀπαντήσῃς καὶ ἕνα κινητὸν ἀπόπατον. Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν κινητῶν ἀποπάτων μετὰ τῆς καταναγκαστικῆς δι' ἑρμητικῶς κεκλεισμένων κιβωτίων κενώσεως τῶν βόθρων καὶ διὰ ποινικῆς μέχρι Μεδρεσὲ καὶ Κόκλα καταδιώξεως παντὸς Δηλητηρ αστοῦ, δι' ὀλιγίστων δαπανῶν θὰ ἔλυε τὸ ᾖμισυ τοῦ προβλήματος τῆς Δημοσίας Ὑγείας. Τὸ ἄλλο ᾖμισυ θὰ ἔλυεν ἡ παραδοχὴ τοῦ συστήματος διατηρήσεως τῶν ὀδῶν, περὶ οὗ ἐς ἄλλοτε.

Καλιβάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Λοιπὸν πρόκειται πάλιν νὰ προσκυνήσῃ ἡ Ἑλλὰς διὰ τοῦ Βασιλέως ἡ τῆς Βασιλίσσης τὸν Λευκὸν Τσάρον παρισταμένη εἰς τοὺς ἐν Κεττίγνῃ γάμους καὶ ποιοῦσα τρόπον τινὰ ἐπίδειξιν κατὰ τῆς αὐστρογερμανικῆς συμμαχίας! Καὶ ὁ Τρικούπης βασιλεύς, ἀλλὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς πρωθυπουργός!

Ἡ τελευταία ἐν Ἴσλ συνέντευξις τῶν αὐτοκρατόρων Αὐστρίας καὶ Γερμανίας ἐθόλωσε πάλιν τὰ πολιτικά· καὶ φαίνεται πλέον ἡ αὐστρογερμανικὴ αὐτὴ συμμαχία στοεφομένη κατὰ τῆς Ρωσίας, ἧς τὰ ἄγρια πανσλαβιστικὰ ἔνστικτα ἐξεχύθησαν καὶ αὖθις διὰ στόματος τοῦ στρατηγοῦ Γούρκου, τοῦ νέου γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Πολωνίας, διαδεχθέντος φαίνεται ὅλον τὸ πνεῦμα τοῦ γενναίου Σκομπελέφ. Ἐν τινι προπόσει ἣν ἔκαμεν ὁ Ρῶσος στρατηγὸς προσεκάλεσε τοὺς Πολωνοὺς, εἰς ὧν τὴν διοίκησιν ἐτάχθη, νὰ παραιτηθῶσι τῶν πατριωτικῶν ὀνείρων των καὶ νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸ δίκαιον τοῦ Σλαβισμοῦ. «**Ὁ σλαβισμὸς πρέπει νὰ νικήσῃ καὶ θὰ νικήσῃ**» διὰ τοῦ δόγματος αὐτοῦ κατέπαυσε τὸν λόγον του, δόγματος ὅπερ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς σφοδρὰ στρατιωτικὴ ἀπάντησις εἰς τὰς ἐν Ἴσλ συνεντεύξεις τῶν δύο αὐτοκρατόρων καὶ τὰς ἐν Γαστάϊν μεταξὺ Καλνόκυ καὶ Βίσμαρκ. Τοιουτοτρόπως ἡ Πολωνία ἐκδικεῖται τὰς καταστροφάς της, γενομένη πάλιν τὸ Μῆλον τῆς Ἔριδος καὶ περὶ ἑαυτὴν ἔχουσα τρεῖς μνηστῆρας, τὴν Ρωσίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστροουγγαρίαν. Ἡ δύναμις ἥτις τὴν κατέβαλε ἤδη διὰ τοῦ Γούρκου τὴν περιποιεῖται· αἱ δύο σύμμαχοι Γερμανία καὶ Αὐστροουγγαρία τὴν ἀντιπεριποιοῦνται. Τὰ δὲ ἀνατολικὰ θολοῦνται καὶ ἡ χερσόνησος τοῦ Αἵμου διατελεῖ εἰς πλήρη ταραχήν.

Ἡ Σερβία ἔχει θυέλλας· τὸ Μαυροβούνιον προπαρασκευάζεται· ἡ Βουλγαρία ταράσσεται· ἡ Ρουμανία κατασκευάζει ὄνειρα ἐπὶ ὀνείρων· καὶ μόνον ἡ Ἑλλὰς κοιμᾶται, καὶ μόνος ὁ κ. Τρικούπης ἐγρηγορεῖ, πῶς νὰ πνίξῃ τοὺς ἐχθρούς του, ὄχι τοὺς Τούρκους ἢ τοὺς Σλάβους, ἀλλὰ τοὺς Ἕλληνας ἐχθρούς του.

Τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον Κωνσταντινουπόλεως ἐθεώρησε τὴν Σμύρνην ἀλύμαντον καὶ ἦρε τὴν κάθαρσιν. Οὕτω πως πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἡ Κωνσταντινούπολις ὕποπτος, ἂν θέλῃ ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐστηρὰν λογικὴν τῶν καθάρσεων.

Σήμερον ἀναχωρεῖ εἰς Μέγαρα ὁ ἕτερος τῶν δύο ὑποψηφίων διὰ τὴν διαταχθεῖσαν συμπληρωτικὴν ἐκλογὴν ὁ κ. Ν. Φιλάρετος, δικηγόρος, ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων συμπολιτῶν μας, εὐτυχήσας νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας Δεληγεώργη, οὗ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς θ' ἀκολουθήσῃ ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα του, δι' ὃ καὶ ἀπὸ τοῦδε λίαν προσφιλὴς καὶ δημοτικώτατος εἰς τοὺς Μεγαρίτας, λατρεύοντος, ὡς γνωστόν, τὸν μεταστάντα μέγαν πολιτικόν μας, καὶ τώρα βεβαίως τιμήσοντος διὰ τῆς λευκῆς αὐτῶν ψήφου τὸν συνδέσαντα τὴν τύχην καὶ τ' ὄνομά του μετὰ τῆς κορωνίδος τῶν ἀθλίων θυγατρὸς ἐκείνου. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ἐπιτυχίαν εἰς τὸν κ. Φιλάρετον, παρέχοντα ὅλας τὰς ἐγγυήσεις ἐντίμου καὶ φιλοπάτριδος πολιτεύσεως.

Ἐκ Βονίτσης μᾶς γράφουν ὅτι ἡ Ὑψ. Πύλη διὰ Σουλτανικοῦ Ἰραδὲ ἐπέβαλεν εἰς τὰς ἀρχὰς Πρεβέζης τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Οἱ πλοίοις τῶν ἐν Σμύρνῃ δικηγόρων ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τοῦ δικαστοῦ τοῦ αὐτόθι προξενείου μας· ἡ δὲ κυβέρνησις ἔχει φαίνεται καλλίστας πληροφορίας περὶ τῆς ἐντιμότητος καὶ ἀκεραιότητος αὐτοῦ· ἡμεῖς μὴ εἰδότες, δὲν ἀποφαινόμεθα.

Κατὰ τὴν 11 ὥραν τοῦ μεσονυκτίου τῆς χθὲς ὁ σιδηρόδρομος Ἀθηνῶν—Πειραιῶς κατεπλάκωσεν ἀτυχῆ στρατιώτην τοῦ 14ου τάγματος εἰς τὴν θέσιν Καραϊσκάκην. Ἀγνοοῦμεν πῶς συνέβη τὸ φρικτὸν αὐτὸ δυστύχημα.

Εἰς τὰ περιβόλια τοῦ Μιχαὴλ Βόδα καὶ τῆς Κασίδας ῥίπτονται τεθνεῶτες σκύλοι, ἐλεύθερα, σάνα ἦσαν στὸ σπῆτί τους.

Οἱ Ἑβραῖοι τὴν θαιάνουν παντοῦ. Ἐν Πέστῃ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μίαν ὁλόκληρον νύκτα οἱ Ἑβραῖοι κατεδιώκοντο ὡς σκύλοι λυσσῶντες. Μὲ τοὺς Ἑβραιοδιώκτας ἀνακατεύονται πολὺ εὔκολα καὶ οἱ λωποδύται τοῦ Κοσσονάκου.

Ὡμοπλάται καὶ παράθυρα ἐθραύσθησαν, κεφαλαὶ καὶ ἐμπορικὰ παρεβιάσθησαν, αἵματα καὶ τάλληρα ἐχύθησαν εἰς τοὺς δρόμους. Ἀφορμὴ τοῦ διωγμοῦ ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς περιφήμου δίκης Ἑβραίων κατηγορηθέντων ἐπὶ ἀπαγωγῇ χριστιανόπαιδος καὶ ἀθωωθέντων. Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου εἶχε καταφύγει ἡ οἰκογένεια τῶν ἀθωωθέντων συνῆλθον περὶ τοὺς χιλίους περίπου ἀντισημίται, Ἑβραιοφάγους καὶ ἐκεῖθεν ἤρχισε τὸ κακόν. Κυρίως τὸ κέντρον τῶν ἐνεργειῶν περιωρίζετο εἰς τὴν ὑαλοκλασίαν. Ἔπειτα ὅμως καὶ καρέγλαι, καὶ τραπέζια, καὶ πιάτα, καὶ μποτίλιες, καὶ βαρέλια ζύθου ἐχύθησαν εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἀφοῦ ἔκαμαν Γὴν Μεδιὰμ τὸ ξενοδοχεῖον, ἔκαμαν τὰ ἴδια εἰς ἑβραϊκὰ καφενεῖα καὶ ἑβραϊκὰ ἐμπορικά, ἕως ὅτου περὶ τὸ μεσονύκτιον φθᾶσα στρατιωτικὴ δύναμις διέλυσε τὰ πλήθη.

Ἔχομεν ὑπ- ὄψιν τὸ δεύτερον τεῦχος τῆς **Ἐφημερίδος τῆς Ἑταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς** τὴν ὁποίαν ἐκδίδουσιν οἱ γνωστοὶ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ ἐπιστημονικῇ ἱκανότητι κκ. Ἀναστασιάδης, Γ. Βάφας, Α. Δαμβέργης, Πατρίκιος, Ράλλης καὶ Χασιώτης. Καὶ τὸ παρὸν τεῦχος διακρίνεται διὰ τὸ ποικίλον καὶ πλῆρες καὶ λυσιτελὲς καὶ μεθοδικὸν τῆς ὕλης, ἐπιμελέστατα μεμερισμένης καὶ συντεταγμένης κατὰ τὴν εἰδικότητα ἑκάστου. Οὕτω ὁ κ. Μακκᾶς μᾶς παρέχει τὴν ἀρχὴν ἄρθρου «Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς χολέρας προφυλάξεως καθόλου καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ληπτέων μέτρων», ὁ κ. Πιλάβιος «Περὶ τῶν διαφόρων χρωμάτων τῶν παρατηρουμένων εἰς τὰς ζωϊκὰς θρεπτικὰς οὐσίας κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτῶν» δι' ὧν ὁδηγούμεθα εἰς τὴν γνῶσιν τῆς καλῆς ἢ κακῆς καταστάσεως τοῦ κρέατος, ὁ κ. Βάφας «Πληροφορίας, ἀφορώσας εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν», καὶ ἄλλοι ἄλλα, ὡς «Περὶ τῆς ὀρθῆς γραφῆς ὑπὸ ἐποψιν ὑγιεινὴν», «Προφυλακτικὰ κατὰ τῆς λύσσης καὶ τοῦ τύφου», «Εἰδήσεις περὶ χολέρας». Εἶνε περιττὸν, νομίζομεν, νὰ ἐπαναλάβωμεν τί ἀξίζει ἐν τοιοῦτον περιοδικὸν δημοσίευμα, ἀπορρέον ἐκ τοῦ πρακτικωτέρου καὶ εὐεργετικωτέρου διὰ τὴν χώραν μας σωματείου, ὁποῖον εἶναι ἡ Ἑταιρία τῆς Ὑγιεινῆς.

Ὡσαύτως ἐξεδόθησαν καὶ τὰ δύο τελευταῖα τοῦ Ἰουλίου φυλλάδια τοῦ ἰατρικοῦ περιοδικοῦ **Γαληνὸς**, τοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν κκ. Γεωργαντᾶ, Μακκᾶ, καὶ Δελλαπόρτα. Περιέχουσιν, ἐκτὸς ἄλλων, τὴν Ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Συμβουλιδείου ἀγῶνος τοῦ 1883 ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Βάφα, καὶ ἀξιόλογον ἰατροφιλοσοφικὴν μελέτην τοῦ ἄρτι ἀναγορευθέντος διδάκτορος τῆς ἰατρικῆς νέου κ. Χρήστου Π. Τοπάλη, πολὺ περίεργον καὶ ἀξιολόγως γεγραμμένην ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορία τῶν δηλητηρίων καὶ δηλητηριάσεων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων».

Λίαν εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐν Βιέννῃ ἀσθενήσας φίλος ἰατρὸς Χρῆστος Γ. Ράλλης ἀνέρρωσε ἐντελῶς.

— Τὸ δὲ παρά τινων ἐφημερίδων γραφὲν ὅτι ὁ νεκρὸς τοῦ ἐκεῖ ἀποθιώσαντος σεβαστοῦ καθηγητοῦ Γ. Ράλλη κομισθήσεται τὸ προσεχὲς σάββατον ἐνταῦθα δὲν εἶναι καθ' ὅλα ἀκριβές. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐπετράπη τῇ ἑταιρίᾳ Λόϋδ νὰ μεταφέρῃ τὸν νεκρὸν καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κομισθήσεται οὗτος περὶ τὰ μέσα τῆς ἐλευσομένης ἑβδομάδος (πιθανότερον τὴν τετάρτην) ὁπότε ὁρισθήσονται καὶ τὰ τῆς κηδείας. Πλὴν τῶν συγγενῶν πλεῖστοι φίλοι τῆς πολυτίμου οἰκογενείας προτίθενται νὰ κατέλθωσιν εἰς Πειραιᾶ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ νεκροῦ συμμεριζόμενοι τὸ ἄλγος τῆς πενθούσης οἰκογενείας.

— Ἀφίκετο ἐκ Τρικκάλων καὶ ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Κωνσταντινούπολιν δι' ὑποθέσεις του, ὁ εὐπαίδευτος δικηγόρος κ. Σπ. Γεωργόπουλος.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 536)

Ἄνθρωπος πρὸ ὀλίγου ἵστατο ὄρθιος ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ λειμῶνος. Μάρτυς ἀόρατος καὶ ἄφωνος εἶχε παραστῆ εἰς τὴν σκηνήν. Παρηκολούθησε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἅμαξαν, ἥτις ἔφευγε διὰ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ, παρασυρθεῖσα ὑπὸ τοῦ μανιώδους καλπάσματος τῶν ἵππων. Ὅτε δὲ ἐξηφανίσθη, ὕψωσε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐψιθύρισε :

— Ἡ ὑπόθεσις περιπλέκεται.

Ἔπειτα πηδήσας ἐντὸς τοῦ λειμῶνος καὶ διὰ ταχέως βήματος διηυθύνθη εἰς τὸν πύργον.

Ἡ βαρόνη ἀφοῦ ὡμίλησεν ἱκανῶς μετὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιστάτου καὶ δεχθεῖσα τοὺς μισθωτάς της ἔδωκεν ἑκάστῳ τὰς ὁδηγίας της, ἔσπευσε ν' ἀνέλθῃ παρὰ τῇ θυγατρί της, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελε ν' ἀναγγείλῃ τὴν προσεχῆ ἀναχώρησίν των ἐκ Βωκούρ. Μὴ εὑροῦσα δὲ τὴν Ἐρριέττην εἰς τὸν θάλαμόν της, κατέβη καὶ ἠρώτησε τοὺς ὑπηρέτας ἐὰν ἐγνώριζον ποῦ ἦτο ἡ θυγάτηρ της. Εἷς ἐξ αὐτῶν εἶπε :

— Θὰ ἦνε εἰς τὸν λειμῶνα.

Ὅπου καὶ μετέβη, λεγουσα καθ' ἑαυτὴν ὅτι ἡ Ἐρριέττη λίαν θὰ ἐκπλαγῇ μανθάνουσα τὴν τῆς μητρὸς αὐτῆς ἀπόφασιν. Προχωρήσασα τριάκοντα βήματα ἐφώνησεν :

— Ἐρριέττη, Ἐρριέττη !

Εἰς τὴν φωνήν της μόνον ἡ ἠχὼ τοῦ δάσους ἀπήντησεν· ἀνέμενεν ὀλίγον καὶ ἐφώνησεν ἐκ νέου.

— Ἐρριέττη, Ἐρριέττη !

— Καλέ 'ς τὸ πύργο θὰ εἶναι, ἐσκέφθη, καὶ ἔτραπη τὴν πρὸς τὸν πύργον ἄγουσαν. Ἐκ νέου ἐρωτηθέντες οἱ ὑπηρέται ἀπήντησαν ὅτι αὕτη δὲν ἐπανῆλθε.

— Παράδοξον ! εἶπεν ἡ βαρόνη, ἥτις ἤρξατο ἀνησυχοῦσα Παρῆλθε μία ὥρα ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐξῆλθε . . . Ποῦ εἶναι, Θεέ μου ; Ποῦ λοιπὸν ὑπῆγε ; Ταχέως, ταχέως νὰ σπεύσωσι πανταχοῦ πρὸς ἀναζήτησίν της.

Ἐνῷ οἱ ὑπηρέται ἡτοιμάζοντο νὰ τρέξουν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ βαρόνου, ὅστις ἤκουσε τὴν διαταγὴν τῆς βαρόνης, ἐνεφανίσθη.

— Ἀνωφελὲς νὰ ζητῆτε τὴν δεσποινίδα Ἐρριέττην, εἶπε διὰ φωνῆς βραδείας καὶ σοβαρᾶς, δὲν θὰ τὴν εὕρητε.

— Τί ! εἶπεν ἡ βαρόνη, ὠχριάσασα φρικωδῶς· τί θέλετε νὰ εἴπετε ;

ΟΙ ΧΡΥΣΟΚΑΝΘΑΡΟΙ

Κανεὶς ἐκ τῶν Λογίων τοῦ Λουκιανοῦ δαμάσας τὴν πειάν του εἰς ὁμογενικὰ σαχάνια ἔγραψεν αἰσχρὰν ἐπιστολὴν εἰς τὴν «Κλειὼ» ἐναντίον τῶν πολεμησάντων τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Μελᾶ, ἰδιαζόντως δὲ ἡμῶν. Ὁ σαχανογλύπτης ἐνόμισεν ὅτι θὰ κερδίσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν «Κλειὼ», ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν λιχστῶν χρυσοκανθάρων ἀγῶνι, ἀλλ' ἡ ἔντιμος συνάδελφος λαβοῦσα τὰ σαχάνια, τὰ ὁποῖα ἵνα κινήσῃ οἶκτον ἐκφράτει εἰς χεῖρας ὁ παράσιτος, συνέτριψεν αὐτὰ κατὰ τῆς κεφαλῆς του. Τὸ νοστιμώτατον δὲ εἶνε ὅτι ὑπὸ τοῦ παρασίτου τῶν ὁμογενῶν ἐπιμόνως ἀποκαλούμεθα πορνογράφοι, μόνον καὶ μόνον, διότι ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην συνάδελφον γράφομεν περὶ αὐτῶν.

Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις τῆς συναδέλφου «Κλειοῦς», ἡ ἐγκαρδίως συγχαίρομεν προσερχομένη δι' ὅλου αὐτῆς τοῦ κύρους εἰς ὑποστήριξιν ἡμῶν ἐν τῷ κατὰ τῆς νέας ἐν Ἑλλάδι ληστείας ἀγῶνι ἡμῶν :

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν περιεκόψαμεν ἐν πολλοῖς, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχουσα εἶνε ὑπὲρ τὸ δέον ἐκφραστική. Ὑπάρχουσιν ἀλήθειαι, ἃς δύναται νὰ ἐκφράσῃ τις διὰ γενικῶν καὶ μεμετρημένων φράσεων, ἀποφεύγων τὴν καταγγελίαν προσώπων, ἥτις οὐδαμῶς ἁρμόζει πρὸς τοὺς σωφρόνως ἀπολογουμένους. Ἐπειδὴ ὁ ἐπιστολογράφος ἀναφέρει τὰς ἐν τῷ παρατελευταίῳ ἀριθμῷ τῆς «Κλειοῦς» περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν κατακεχωρισμένας διατριβάς, ὀφείλομεν νὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι κατ' οὐσίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποδοκιμάσωμεν ἀπολύτως πάντα τὰ ἐν αὐταῖς γραφέντα. Δὲν εἴμεθα προκατειλημμένοι κατὰ τῶν καλουμένων «ὁμογενῶν» ὧν τινες διαπρέπουσι ἐπὶ εἰλικρινεῖ φιλοπατρίᾳ καὶ εἶνε ὄντως τιμιώτατοι καὶ φιλοτιμότατοι ἄνδρες, οἰκτείρομεν δὲ καὶ τὰς ἄλλοτε καὶ νῦν γινομένας διακρίσεις «αὐτοχθόνων» καὶ «ἑτεροχθόνων» «Ἑλλήνων» καὶ «ἐξω ὁμογενῶν» δι' ὧν δηλοῦται δυστυχῶς ὅτι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἡ συνείδησις τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος εἶνε ἀσθενεστέρα ἢ ὥστε νὰ ὑπερισχύσῃ τῶν στενῶν ἐπαρχιακῶν αἰσθημάτων. Εἶνε ὅμως ἀληθὲς ὅτι πολλοὶ τῶν πλουσίων Ἑλλήνων, τῶν ἀποκατασταθέντων εἰς Ἀθήνας, ἐκόμισαν αὐτόσε πολλὰ ἐλαττώματα, ἅτινα ἢ ἦσαν ὅλως ἄγνωστα ἢ ἀμυδρῶς μόνον γνωστά. Ὡς ἡ εὐγένεια οὕτω καὶ ὁ πλοῦτος ἐπιβάλλει κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις, ὧν ἡ ἀθέτησις δεν ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἕκαστον. Ἡ χρηματιστικὴ κυβεία, ἡς ἕνεκα κατεστράφησαν οἱ κονομικῶς πάμπολλοι οἰκογενειάρχαι, ἐμυσταγωγήθη πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῶν πλουσίων ὁμογενῶν· ἡ εὐμένεια τῆς τύχης καὶ ἡ κυβεία εἶνε ἀναντιρρήτως πανίσχυροι μοχλοὶ πρὸς θησαυρισμὸν χρημάτων, ἀλλ' ἐντεῦθεν οὐδαμῶς ἕπεται ὅτι «ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά». Ἐὰν οἱ πλούσιοι κεφαλαιοῦχοι ἀνέλαβον τὴν συγκρότησιν τραπεζῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν καὶ τὴν στρῶσιν σιδηροδρόμων, ἔπραξαν τοῦτο οὐχὶ βεβαίως χάριν τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ χάριν τοῦ ἰδίου βαλαντίου ἐὰν ἐδάνεισαν χρήματα εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἔλαβον εἰς ἀντάλλαγμα τόσας προμηθείας καὶ τόσας ἄλλας μεσιτικὰς ἐπιχορηγήσεις, ὥστε τὸ ἑλληνικὸν ταμεῖον ἐσυλήθη μᾶλλον ἢ ὠφελήθη ἐκ τῶν κερδοφόρων τούτων χρηματισμῶν. Ὅτι χορηγοῦσι χρηματικὰ βοηθήματα εἰς πτωχοὺς λογίους, δημοσιογράφους καὶ φοιτητὰς καὶ ὅτι σπείρουσι μυρίας εὐεργεσίας εἰς τὰ Ἀθήνησι φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, δὲν εἶνε καθ' ὅλα ἀληθές. Οὐδεὶς ἀληθὴς λόγιος κατεδέξατο νὰ τείνῃ αὐτοῖς ἐπαίτιδα χεῖρα, ἐκ τῶν ἰδίων δὲ κρίνοντες δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἀδιστάκτως ὅτι καὶ οὐδεὶς ἀνεξάρτητος δημοσιογράφος περιῆλθεν εἰς τοσοῦτον ἐξευτελισμοῦ ὥστε νὰ ἐπαιτήσῃ τὴν συνδρομήν των. Ἐὰν ἦσαν ἀληθεῖς φιλοπάτριδες καὶ ἀληθεῖς φιλογράμματοι, θὰ ἐχορήγουν αὐθορμήτως καὶ δὴ καὶ μετὰ παρακλήσεων χρηματικὴν χορηγίαν πρὸς τοὺς λογίους, τοὺς δυναμένους νὰ συγγράψωσι καὶ νὰ ἐκδώσωσι κοινωφελῆ πονήματα. Ἀπ' ἐναντίας, γίνονται ἔρμαιον τοῦ τυχόντος κό-

---

— Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαὶζ ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

— Ἀνεχώρησεν ἡ θυγάτηρ μου, ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ πατρός της ;

— Μάλιστα, κυρία βαρόνη.

— Ποῦ μετέβησαν, εἴπατε, ποῦ μετέβησαν ; ἠξεύρετε ; ἠρώτησεν ἀσθμαίνουσα, παράφορος.

— Ὁ κ. βαρόνος τὴν πῆρε μαζύ του εἰς Παρισίους.

Τὸ παραχθὲν ἀποτέλεσμα ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἦν φοβερόν.

— Ἀ ! ὁ ἄθλιος ! ἀνέκραξεν ἡ βαρόνη διὰ φωνῆς βραχνῆς, ἀπήγαγε τὴν κόρην μου, ἔκλεψε τὸ τέκνον μου.

Ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ ἀκόμη, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαγάγῃ φωνήν· μόνον τὰ καταστάντα μελανὰ χείλη αὐτῆς ἐκινήθησαν. Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς συνεστάλησαν, οἱ ρώθωνες ἐκλείσθησαν, αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν της διεστάλησαν, ἔπειτα ἐκλονίσθη, κατέπεσεν, ἐκβαλοῦσα ρόγχον τινὰ ἀγωνίας, καὶ ἔμεινεν ἐκτάδην ὡς νεκρά.

Μετὰ μίαν ὥραν συνελθοῦσα ἡ δυστυχὴς γυνὴ ἐξερράγη εἰς σπαρακτικοὺς λυγμοὺς· φρικώδεις σπασμοὶ συνέτριβον τὸ στῆθός της, συνέστρεφον τὰ μέλη αὐτῆς. Ἡ κρίσις ὑπῆρξε μακρὰ, ὀδυνηρά· ὅτε δὲ ἠσθάνθη ὅτι εἶχε κάλλιον, προσεκάλεσε τὸν Φρειδερῖκον ἀναμένοντα ἐν τῷ ἀντιθαλάμῳ μετὰ τῶν κατεπτοημένων ὑπηρετῶν, ὅστις εἰσῆλθε πάραυτα τεταραγμένος. Ἡ βαρόνη διέταξε διὰ σημείου τὰς ὑπηρετρίας ἵν' ἀποσυρθῶσι.

— Δὲν ὀνομάζεσθε Φρειδερῖκος, εἶπεν εἰς τὸν ἐμπιστευτικὸν τοῦ κ. Λαγγάρδ, ὀνομάζεσθε Λανδρὺ καὶ ἠξεύρω διατί ὁ ἀληθής σας κύριος σᾶς ἐτοποθέτησεν πλησίον τοῦ βαρόνου Δεσιμαίζ.

Ὁ Λανδρὺ ὑπεκλίθη.

— Δὲν ὀφείλετε ν' ἀγνοῆτε ποῖοι δεσμοὶ μὲ συνενοῦσι μετὰ τοῦ κ. Λαγγάρδ, ὑπέλαβεν ἡ βαρόνη· εἶμαι ὁ σύμμαχός του καὶ αἱ ἐλπίδες του εἶναι ὡσαύτως καὶ ἰδικαί μου.

— Γνωρίζω τοῦτο, κυρία βαρόνη.

— Γνωρίζετε τὰς προθέσεις, τὰ σχέδια τοῦ κ. Λαγγάρδ ;

— Ὄχι ὅλα κυρία βαρόνη, ἂν καὶ ὁ κύριος εὐαρεστῆται νὰ μὲ τιμᾷ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ.

— Ἐγνωρίζετε βεβαίως ὅ,τι συνόφαινεν ἐνταῦθα ὁ κ. Δεσιμαίζ· διατί δὲν μὲ εἰδοποιήσατε χθὲς ἢ τὴν πρωΐαν ταύτην ;

— Ἐν πρώτοις, κυρία βαρόνη, χθὲς, τὴν πρωΐαν ταύτην καὶ μάλιστα δέκα λεπτὰ πρὸ τῆς ἀπαγωγῆς τῆς δεσποινίδος Ἐρριέττης, οὐδὲν ἐγνώριζον. Εἶχον μαντεύσει ὅτι ἐσκευώρει πρᾶγμά τι, ἀλλὰ τί ; Ἐκ πολλῆς προφυλάξεως, διότι δὲν πιστεύω ὅτι δυσπιστῶν πρὸς ἐμὲ, ὁ κ. βαρόνος ἐνόμισε καθῆκον νὰ ἐνεργήσῃ μόνος. Ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν, κυρία βαρόνη, ὅτι οὐδὲν ἐγίνωσκον, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐγνώριζον,

λακος καὶ ἡμιμαθοῦς, προσφέρονται ἀγερώχως καὶ ἀπανθρώπως πρὸς τοὺς ἰδίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας, θηρεύουσι νυκτὸς καὶ ἡμέρας παράσημα, διάγουσι βίον συβαριτικόν, ἐκ παντὸς τρόπου καὶ πάσῃ μηχανῇ τὴν δοξομανίαν καὶ τὴν ματαιοφροσύνην θεραπεύοντες, καὶ ἀριστοκρατικὰς ἀξιώσεις ὀνειροπολοῦντες αὐτοί οἱ πρώην γυμνοὶ καὶ τετραχηλισμένοι! Δὲν πρόκειται μόνον περὶ τινων ἐν Ἀθήναις Κυρίων ἀλλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἐν Εὐρώπῃ, οἵτινες φέρουσι μάλιστα ἑλληνικὰ παράσημα ἐν ᾧ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος οὐδένα ὀβολὸν οὐδέποτε ἔδωκαν, ἐπεδαψιλεύσαντο δὲ καὶ ἐπιδαψιλεύονται ἄφθονα χρήματα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χώρας ἐνθα διατρίβουσι, πρὸς ἐπίδειξιν ἐλευθεριότητος, ἥτις προδήλως ὑποκρύπτει ἰδιαιτέρους σκοπούς. Τίς δὲ ἀγνοεῖ τὴν εὐτελῆ θέσιν ἐν ᾗ εἶνε καταδεδικασμένοι νὰ διάγωσιν οἱ ταλαίπωροι ὑπάλληλοι πολλῶν πλουσίων Ἑλλήνων; Ὁ μισθὸς αὐτῶν γλισχρότατος, σκληρὰ καὶ ἀπηνὴς ἡ συμπεριφορὰ τοῦ προϊσταμένου, φοβερὰ δὲ καὶ ἐπιμοχθοτάτη ἡ ἐργασία τοῦ πολυπαθοῦς ὑπαλλήλου. Χάριν καλλωπισμοῦ τινος ἔνιοι τῶν πλουσίων Ἑλλήνων εἶνε πρόθυμοι νὰ δαπανήσωσιν δεκάδας χιλιάδων, ὀλίγον ὅμως μέλει αὐτοῖς ἂν ὁ οἰκογενειάρχης ὑπάλληλος αὐτῶν ἀποθνήσκει ὑπὸ πείνης. Ἡ ματαιοφροσύνη ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν ἀπανθρωπίαν των, ἡ ἀλαζονεία πρὸς τὴν ἀναγωγίαν των. Θὰ προσενέγκωσι γεῦμα εἰς ξένον τινὰ ἰσχυρόν, ὃν θὰ κολακεύσωσι μέχρις ἀηδίας, θὰ τελέσωσι συναναστροφὴν ἢ χορὸν (διότι πιθηκίζουσι τοὺς Εὐρωπαίους)—πάντα ἄλλον θὰ προσκαλέσωσιν ἢ ἔστω καὶ ἕνα τῶν ἰδίων ὑπαλλήλων. Καὶ ἐλεημοσύνην ὅταν πρόκειται νὰ δώσωσι, θὰ λάβωσιν ἐκ τοῦ προτέρου τὰ μέτρα των ὥστε τὸ μὲν διδόμενον ἔλεος νὰ διατυμπανισθῇ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἐλεοῦντος νὰ φέρῃ ὅλους διὰ τοὺς τίτλους. Εὐτυχῶς ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἕνεκα τῆς ὀλιγωρίας καὶ τῆς στενοψυχίας πολλῶν πλουσίων, αἱ ἐν Εὐρώπῃ ἑλληνικαὶ κοινότητες ὁσημέραι καταρρίνουσιν· αἱ ἐν Ρωσσίᾳ ἐκρωσσίζονται, αἱ ἐν Ρωμουνίᾳ ἐκρουμανίζονται, αἱ ἐν Αὐστρίᾳ ἐξαυστριακίζονται, αἱ ἐν Ἰταλίᾳ ἐξιταλίζονται, αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξαγγλίζονται καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία οὐδὲν ἰσχύει πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου, θὰ ἴσχυεν ὅμως ἐὰν οἱ πλεῖστοι τῶν δημοσιογράφων, ἀντὶ τοῦ περιποιεῖσθαι μετὰ μείζονος ἢ ἐλάσσονος λεπτότητος τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ τυχόντος κούρου ἑκατομμυριούχου, εἶχον τὸ θάρρος νὰ λέγωσι τὴν σκάφην σκάφην καὶ τὰ σῦκα σῦκα.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἐν Πάτραις, 30 Ἰουλίου.

Σήμερον δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου — καθυστερήσαντος ὅλων τῶν ἄλλων—ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Πατρῶν· διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπικυροῦται παμψηφεὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου, θεωρηθεισῶν ἀβασίμων, ὑπερβολικῶν καὶ ἀνυποστάτων τῶν κατ' αὐτῆς ἐνστάσεων, ἀκυροῦται δὲ, ὡς βεβαιοῦται, ἡ ἐκλογὴ τεσσάρων ἢ πέντε συμβούλων, λόγῳ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ἀλλοιοῦται ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῶν 5 ἢ 6 ψευδῶς ψηφοφορησάντων. Καθ' ἃ ἀσφαλῶς ἐπληροφορήθην ἡ ἀκύρωσις αὕτη τῶν συμβούλων γίνεται ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐντὸς τοῦ νέου συμβουλίου εἴσοδος τοῦ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς οἰκτρῶς ἀποτυχόντος Ἀνδρέου Ρούφου, οὗτινος τὴν τρωθεῖσαν φιλοτιμίαν πιστεύει ὅτι δύναται ν' ἀνορθώσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γεώργιος Ρούφος, ὁ τέως ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός. Ἐν τούτοις θεωρεῖται βέβαιον ὅτι καὶ πάλιν θέλουσι καλύψει τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπ' αἰσχύνης ἐνώπιον τοῦ νέου ραπίσματος, ὅπερ θέλει καταφέρει ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῶν ὁ ἀπελευθερωθεὶς πατραϊκὸς λαός.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ὁρμεῖ ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν ἡ ὑπὸ τὸν Ναύαρχον Ἰωάννην Χέϋ ἀγγλικὴ μοῖρα, συγκροτουμένη ἐκ τῆς ναυαρχίδος *Ἀλεξάνδρας*, τῶν θωρηκτῶν *Τρομεροῦ*, *Ἀκάμπτου*, *Μονάρχου*, *Κάρισφορτ* καὶ δύο προσκόπων. Πλῆθος λαοῦ ἄπειρον καθ' ἑκάστην ἐπισκέπτεται τὰ θωρηκτὰ ταῦτα, οἱ πάντες δὲ πρὸς τῷ θαυμασμῷ αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ὁρωμένοις, προσκομίζουσιν οὐχ ἧσσονα θαυμασμὸν διὰ τὸ περιποιητικὸν καὶ τὸ πρόθυμον τῶν πληρωμάτων. Ἰδιαιτέρας περιποιήσεως ἔτυχεν ὁ Νομάρχης καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ τῆς πόλεως, παρ' ὧν λεπτομερεῖς ἐζήτουν οἱ ἀνώτεροι τῶν πλοίων ἀξιωματικοὶ—ἰδίως ὁ ναύαρχος—περὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῆς πόλεως πληροφορίας. Χθὲς δὲ, Παρασκευῇ, ἡ μουσικὴ τῆς ναυαρχίδος ἐπαιάνισεν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ «Ἄρεως» ἀπὸ τῆς 6—8 ½2 ὥρας· οὐδέποτε ἡ πλατεῖα ἡμῶν αὕτη παρέστησε γραφικώτερον θέαμα· οὐδὲ εἷς ἐραστὴς τῆς μουσικῆς, οὐδὲ εἷς φιλῶν τὰ θεάματα, οὐδὲ μία κυρία, οὐδὲ μία δεσποινὶς ἐμειναν ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν· πάντες καὶ πᾶσαι εἶχον συναθροισθῆ ἐκεῖ ἵνα ἴδωσι μᾶλλον καὶ ἰδωθῶσι, παρὰ διὰ νὰ ἀκούσωσι τὴν μουσικήν· εἰς τὰς γραφικὰς τοῦ ὡραίου φύλλου ἐνδυμασίας, φιλοτιμηθέντος νὰ ἐνδυθῇ τὰς πλουσιωτέρας τῶν ἱματισμῶν, ἐὰν προσθέσητε καὶ τὰς ποικιλομόρφους ἐνδυμασίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τῶν πλοίων, θέλετε ἔχει ἀμυδρὰν εἰκόνα τοῦ θεάματος, ὅπερ παρίστα ἡ ἀληθῶς ὡραία πλατεῖα τοῦ Ἄρεως· ἡ μουσικὴ, συγκειμένη ἐκ πεντήκοντα προσώπων ἐπαιάνισε θαυμασίως ὡραιότατα τεμάχια· ἰδίως ἤρεσεν ἡ Aida ἀναπολήσασα εἰς τὴν μνήμην μου τὰς Ἀθήνας τοῦ παρελθόντος! Μετὰ τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον ἡ ἀγγλικὴ μουσικὴ ἐπαιάνισε τὸν βαθὺν καὶ μεγαλοπρεπῆ ἀγγλικὸν ὕμνον God save the Queen, ζωηρῶς καὶ παρατεταμένως χειροκροτηθεῖσα.

Ἡ διασκέδασις αὕτη καὶ ἡ τέρψις λίαν καταλλήλως συνέπεσεν ἵνα ἐξαγάγῃ πρὸς στιγμὴν τῆς καταπλήξεως καὶ τῆς λύπης, εἰς ἣν εἶχε βυθισθῆ τὸ πατραϊκὸν κοινὸν ἕνεκα δύο φοβερῶν κακουργημάτων. Τὴν παρελθοῦσαν δῆλα δὴ Τρίτην, περὶ ὥραν 8ην μ. μ., ἐν τῷ μόνῳ ἐσπεριν῾ῷ περιπάτῳ ἡμῶν, τῇ προκυμαίᾳ, ἐβλήθη τρὶς διὰ μαχαίρας ὁ υἱὸς τοῦ ἐνταῦθα ἐμπόρου κ. Κανελλοπούλου Δημήτριος, τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς, ἐκπνεύσας μετά τινας ὥρας· καίτοι ἡ πρᾶξις ἐγένετο ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει, καίτοι ἡ 8 ὥρα εἶνε ἡ μάλιστα κατ' ἐξοχὴν ὥρα τοῦ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο περιπάτου, καίτοι ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος εἶνε γνωστὸς ἐν τούτοις μέχρις ὥρας δὲν κατωρθώθη ἡ σύλληψις αὐτοῦ!!! Δυστυχεῖς Πάτραι! Καὶ ἐν τῷ φόνῳ τούτῳ ὅπως καὶ ἐν τοῖς πλείστοις ἄλλοις ἐφαρμόζεται τὸ τετριμμένον μὲν πλὴν ἀληθέστατον τοῦ Ἰακὰλ «Ζήτησον τὴν γυναῖκα». Μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἕτερον ἀποτροπαιότερον ἔτι κακούργημα συνετελέσθη. Ἐν ᾧ περὶ τὴν 9ην μ. μ. ἐκάθητο ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς παρὰ τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν οἰκίας αὐτοῦ ὁ ἀγαθώτατος οἰκογενειάρχης Θ. Παρασκευόπουλος, γραμματεὺς τῆς εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν, καὶ ἡτοιμάζετο νὰ πίῃ τὸν παρὰ τοῦ παρακειμένου καφεπώλου παρασκευασθέντα *καφὲν*, ἐπυροβολήθη παρ' ἀγνώστου καὶ ἔμεινε ἐν τῷ ἅμα ἄπνους· τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ συνετρίβη· ὁ μυελὸς δὲ αὐτοῦ οἰκτρότατα ἐξεχύθη. Ἡ ταραχὴ τῆς πόλεως ὡς εἰκὸς ἦν μεγίστη τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσῳ ἀγνοεῖται καὶ τὸ αἴτιον καὶ οἱ δράσται τῆς πράξεως. Συνελήφθησαν ἐν τούτοις οἱ καφεπῶλαι καὶ ἄλλοι τινὲς ὑπάρχουσι δὲ ἀρκοῦσαι ἐλπίδες περὶ ἀνακαλύψεως τῶν δραστῶν τῆς βδελυρᾶς πράξεως. Ἐν τῷ προκειμένῳ ἐγκλήματι κατὰ τὰ ψιθυριζόμενα δέον νὰ μετατρέψωμεν τὸ τοῦ Ἰακὰλ γνωστὸν ἀπόφθεγμα εἰς τὸ «Ζήτησον τὴν πολιτικήν».

Μετὰ τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα, τελεσθέντα ὑπὸ τοὺς φρικωδεστέρους ὅρους, ἕκαστος φιλήσυχος πολίτης ἤρξατο

εἴτε ἐμάντευον, εἴτε ἐπληροφορούμην ὑπὸ τοῦ κ. βαρόνου, δὲν θὰ σᾶς εἰδοποίουν.

— Διατί κύριε;

— Διότι ὀφείλω νὰ περιορισθῶ αὐστηρῶς εἰς τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι ἀποστολήν. Ὀφείλω ὅσον δύναμαι τὰ πάντα νὰ βλέπω καὶ τὰ πάντα ν' ἀκούω, ἀλλὰ ν' ἀφίνω νὰ πράττῃ, χωρὶς οὐδὲν νὰ ἐμποδίζω. Ὁ κ. Λαγγὰρδ ἐπιμένει ἀπολύτως, ἵνα μένω πλησίον τοῦ κ. βαρόνου τοιουτοτρόπως· ὀφείλω νὰ συμμορφῶμαι οὕτως, ὥστε νὰ μὴ προκαλέσω τὴν ἀποπομπήν μου.

— Μάλιστα. ἐννοῶ, ἐψιθύρισεν ἡ βαρόνη.

Καὶ διηγήθη ὁ Λανδρὺ πᾶν ὅ,τι συνέβη μεταξὺ τοῦ βαρόνου καὶ τῆς κόρης του, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν διὰ τῆς βίας μὲ ἔσπρωξεν ἐντὸς τῆς ἁμάξης.

Ἡ βαρόνη ἀφῆκε νὰ πέσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἐντὸς τῶν χειρῶν της καὶ ἤρξατο οἰμώζουσα. Αἴρνης δὲ ἀνορθωθεῖσα:

— Ἄ! ὁ κατηραμένος, τὸ κτῆνος! ἀνέκραξε μετὰ μανίας, θὰ λάβω τὴν θυγατέρα μου. Καὶ ἂν γίνῃ αἴτιος νὰ ὑποφέρῃ, νὰ πάθῃ, ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον εἰς αὐτόν!

Ἔπειτα καθησυχάσασα ἀπηυθύνθη τῷ Λανδρύ:

— Εὐχαριστῶ, φίλε μου, εἶπεν, εὐχαριστῶ!

Ὁ Λανδρὺ ἀπεσύρθη ἵνα μεταβῇ καὶ γράψῃ τὴν ἔκθεσίν του.

Μείνασα μόνη ἡ βαρόνη ἐγονυπέτησε καὶ συνήνωσε τὰς χεῖρας.

— Θεέ μου, εἶπε, λάβε οἶκτον τῶν τέκνων μου, λάβε οἶκτον ἐμοῦ! Εὑρίσκεις ὅτι τὰ παθήματά μου δὲν εἶνε ἱκανὰ καὶ ἐπιτρέπεις νὰ ὑποστῶ ἕτερα! Προφύλαξον τὴν θυγατέρα μου, Θεέ μου, προφύλαξον αὐτὴν καὶ εὐδόκησον μόνη ἐγὼ νὰ ὑφίσταμαι πάντοτε πάσας τὰς ὀδύνας!

ΙΑ'

ΕΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΙ

Ἐν Σατοῦ ἐσήμανεν ἡ ἑβδόμη πρωϊνὴ ὥρα. Ὄχημά τι, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο ἐζευγμένος λαμπρὸς δρομεὺς ἵππος, ἔστη ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Σηκουάνα ἐνώπιον τῆς οἰκίας, τὴν ὁποίαν ἐσκίαζε φιλλύρα καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τριετίας ὁ ἰατρὸς Λέγενδρος παρέχει τὴν θεραπείαν του εἰς τὴν δυστυχῆ Ἰωάνναν Βαιγιάν.

Ὁ ἡνίοχος μόλις ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ καταβῇ τῆς ἕδρας του καὶ ν' ἀνοίξῃ τὴν θυρίδα τοῦ ὀχήματος, ὅτε ἡ θύρα τοῦ περιβόλου ἠνεῴχθη, ὁ δὲ ἰατρὸς ἐνεφανίσθη φέρων ἐπὶ τοῦ βραχίονος τὴν Ἰωάνναν. Ὄπισθεν αὐτῶν, ἡ γυνὴ ἡ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς νεάνιδος προωρισμένη, ἔφερε βαρὺν ὁδοιπορικὸν σάκκον· ἀλλ' ὁ ἰατρὸς δὲν ἀπήγαγεν αὐτὴν μεθ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ συνώδευσε τοὺς ταξειδιώτας μέχρι τῆς ἁμάξης.

Μεθ' ὅλην τὴν νόσον, ἐξ ἧς ἐπασχεν ἡ Ἰωάννα, δὲν ἀπώλεσε τὴν ὡραιότητα αὐτῆς καὶ παρὰ τὴν ὠχρότητα καὶ τὴν μελαγχολικὴν ἔκφρασιν τῆς φυσιογνωμίας αὐτῆς, ἦτο θελξικάρδιος ἐν τῷ ἐαρινῷ αὐτῆς κόσμῳ.

— Λυποῦμαι τὸν δυστυχῆ τοῦτο πατέρα, ὅστις αἰσθάνεται ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ μετ' ὀλίγον ν' ἀγαπᾷ πλέον τὴν θυγατέρα του.

Τὴν στιγμὴν ταύτην στραφεῖσα ἡ Ἰωάννα πρὸς τὸν κύριον Λέγενδρον εἶπε διὰ τῆς θρηνώδους φωνῆς αὐτῆς:

— Διψῶ.

Ἐνῷ ὁ ἡνίοχος ἔθετο τὸν ὁδοιπορικὸν σάκκον ἐπὶ τῆς ἕδρας του, ὁ ἰατρὸς ἀνεβίβασε τὴν Ἰωάνναν ἐπὶ τῆς ἁμάξης λέγων αὐτῇ.

— Θὰ κάμωμεν περίπατον διὰ τῆς ἁμάξης.

Καὶ ἡ Ἰωάννα ἐφαίνετο καταγοητευμένη.

Ὁ ἰατρὸς ἐτοποθετήθη παρ' αὐτῇ. Πρὶν κλείσῃ τὴν θυρίδα εἶπεν εἰς τὴν ὑπηρέτριαν.

— Μὴ λησμονῆτε καμμίαν τῶν συστάσεών μου, ἔχετε τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν εἰς τὴν οἰκόσιτόν μου καὶ καταβάλλετε πάσας τὰς φροντίδας σας κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου, ἥτις, ἐλπίζω, μόνον ἡμέρας τινὰς θὰ διαρκέσῃ· αἱ θύραι ὀφείλουσι νὰ μένωσι κλεισμέναι δι' ἅπαντας. Δὲν πρέπει ἡ κυρία νὰ συγκοινωνήσῃ μετ' οὐδενός, ἀκούετε; Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόλυτος ἀπαγόρευσις.

Τῆς γυναικὸς διεβεβαιωσάσης ἐκ νέου ὅτι θὰ τηρήσῃ κατὰ γράμμα τὰς ὁδηγίας τοῦ κυρίου της, οὗτος ἔκλεισε τὴν θυρίδα λέγων εἰς τὸν ἡνίοχον.

— Ἀναχωρήσωμεν.

Τοιουτοτρόπως δὲ τῇ εἰσηγήσει πιθανῶς τοῦ κυρίου Λαγγὰρδ ὁ ἰατρὸς Λέγενδρος εἶχε λάβει οἰκόσιτον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Σατοῦ, γυναῖκα, ἣν ἀπεμάκρυνε τοῦ κόσμου καὶ ἔκρυπτεν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάντων.

Ἦτον ἀράγε αὕτη δευτέρα τις ἀσθενὴς, ἣν εἶχον ἀναθέσει εἰς τὴν μέριμναν αὐτοῦ, εἰς τὴν ἐπιστήμην του; Οὐδόλως. Ἡ ἐν λόγῳ κυρία διετήρει τὸ λογικόν της. Αὕτη ἦτο ἀπλούστατα διὰ τὸν σοφὸν φρενολόγον ἀντικείμενον σπουδῆς λίαν περιέργου καὶ ἐνδιαφερούσης ὑπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐποψιν.

Ἔχων τὴν γυναῖκα ταύτην ὁ κ. Λέγενδρος εὑρίσκετο ἀπέναντι φαινομένου μὴ ἐξετασθέντος μέχρι τοῦδε καλῶς καὶ δι' αὐτῆς ἤλπιζε νὰ λύσῃ ἓν τῶν μεγαλειτέρων προβλημάτων, ἅτινα συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν θαυμασιωτέρων τῆς ἐπιστήμης κατακτήσεων.

Ὁ δὲ κ. Λέγενδρος τρέφων ζωηρὸν ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης ἔρωτα εἶχε διὰ τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ τὴν τρυφερότητα, ἣν καὶ ὁ φιλάργυρος πρὸς τὰ χρήματα αὐτοῦ καὶ ἐθεώρει αὐτὸ ὡς τὸ σπανιώτερον καὶ τὸν πολυτιμότερον τῶν θησαυρῶν.

Ἐννοεῖ νῦν ἕκαστος διὰ ποίων φροντίδων ὤφειλε νὰ περιστοιχίσῃ τὴν γυναῖκα ταύτην καὶ πάσας τὰς προφυλάξεις, ἃς ἐλάμβανεν, ὅπως ἐμποδίσῃ νὰ ἔχῃ σχέσεις μετὰ ξένων προσώπων.

πλέον σκεπτόμενος εἰν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ διαβιῶν ἐν τοιαύτῃ πόλει. Οὐδεὶς τολμᾷ πλέον νὰ ἐξέλθῃ τοῦ οἴκου του μετὰ τὴν 9, πλεῖστοι δὲ ἐξελθόντες εἰς τὰς ἐξοχὰς αὐτῶν ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπανέλθωσι, διότι πράγματι διατελοῦμεν ἐκτεθειμένοι εἰς τοῦ προστυχόντος δολοφόνου τὴν ὄρεξιν. Ἡ ἀστυνομία οὔτε πρέπει νὰ ἀναφέρηται· διότι ὅπως ἤδη αὕτη κατήντησε ἐμβάλλει τοὺς περισσοτέρους φόβους ἡ δὲ χωροφυλακὴ δὲν ἐξαρκεῖ οὔτε πρὸς συνοδείαν τῶν εἰσπρακτόρων. Ἂς βάλουν γνῶσιν οἱ Πατρινοὶ νὰ μὴ τὰ βάζουν ἄλλοτε μὲ τοὺς Ρούφους.

Certus

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Παρίσιοι—Ἰσχία. Οἱ Παρίσιοι εἶνε ὅλοι 'ς τὸ πόδι, πυρετωδῶς ἐξασκοῦντες τὴν ἀγαθοεργίαν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Καζαμιτσιόλας. Μία ἀπὸ τὰς τελευταίας φροντίδας των εἶνε ἡ μεγάλη ἑορτὴ τὴν ὁποίαν διοργανίζει ὁ Γαλλικὸς Τύπος, ὁ ἰσχυρώτερος καὶ ἀποτελεσματικώτερος προστάτης πάσης συμφορᾶς, ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ. Τὸ στάδιον τῆς ἑορτῆς εἶνε ὁ κῆπος τῶν Τοϊλλερί. Ὡς πρώτη καταβολὴ ἐχορηγήθησαν πρὸς τὸν Τύπον ὑπὸ τοῦ Ρόσχιλδ 50,000 φράγκα, ἅτινα ὡς ἐκ τῶν προτέρων προῖὸν τῆς ἑορτῆς ἀπεσταλήσαν πρὸς τὸν Νομάρχην Νεαπόλεως. Ὡσαύτως διοργανίζεται ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον *Παρίσιοι—Ἰσχία* διὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς σκοπὸν, λαχεῖα θὰ συστηθῶσι, μουσικαὶ συναυλίαι καὶ καβαλκάδαι. Ἐπιτροπαὶ ἐξελέγησαν διὰ κάθε ἐργασίαν χωριστὰ, ἀφορῶσαι τὴν μεγάλην ἑορτήν· τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν θὰ φέρωσιν ὡς διακριτικὸν σημεῖον ἐπὶ τῆς μπουτονιέρας των ἄνθος μαργαρίτας,—ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτας,—τριγυρισμένον ὑπὸ ταινιῶν, φερουσῶν τὰ ἐθνικὰ χρώματα Ἰταλίας καὶ Γαλλίας.

Δι' ὅλας αὐτὰς τὰς φροντίδας τῆς φιλανθρωπίας ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς τοῦ ὑπὸ τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* μεταφραζομένου *Κυρίου Ὑπουργοῦ* Ἰούλιος Κλαρετὶ, ὁ χαριτωμένος ἐπιφυλλιδογράφος τοῦ γαλλικοῦ *Χρόνου*, ἐνθουσιασμένος, ὡραίας γραμμὰ χαράσσει ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιφυλλίδι του *Ἡ ζωὴ 'ς τὸ Παρίσι*, ἐξ ὧν ὀλίγας δὲν εἶνε κακὰ νὰ παραθέσωμεν:

«Δὲν γνωρίζω ποῖος περιηγητὴς Ἄγγλος παρετήρησεν ὅτι ἐν Παρισίοις ἂν διαβάτης τις προσκρούσας καταπέσῃ, εἴκοσι βραχίονες θὰ ἐκταθῶσι νὰ τὸν ἀνεγείρωσι. Ἔχομεν βέβαια τὰ ἐλαττώματά μας, ἀλλὰ τῶν ἀρετῶν μας μία εἶνε ἡ εὐαισθησία μας. Ὦ πτωχὴ καὶ γλυκεῖα εὐαισθησία τῶν πατέρων μας, εὐαισθησία πολὺ χλευασθεῖσα, θελκτικὴ ἀπηρχαιωμένη λέξις, σπανιωτάτη ἀρετὴ, δὲν εἶσαι ἀκόμη ἐξ ὁλοκλήρου νεκρὰ, καὶ εἶμαι εὐτυχὴς συναντῶν σε ἐνίοτε καὶ εἰς ἄλλο μέρος ἐκτὸς τοῦ λεξικοῦ . . . . Καὶ ἰδοὺ διατί ἀγαπῶ τοὺς Παρισίους· δὲν εἶνε ἐγωϊστικοί· ὁμιλοῦσι πολὺ ὀλιγώτερα περὶ τῆς χολέρας ὑφ' ἧς ἀπειλοῦνται, ἢ περὶ τῆς καταστροφῆς, ἥτις ἐπέσκηψε κατὰ τοῦ πλησίον. Ἀκούουσι περὶ χολέρας; μειδιῶσι! Συνειθίζουσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ὀχλήρας ξένης, τὴν ὁποίαν ἀναμφιβόλως θὰ σταματήσωσιν εἰς τὰ σύνορα οἱ χωροφύλακες, καὶ ἕνα κακοποιὸν, ὅστις δὲν ἔχει ἐν τάξει τὰ χαρτιά του. *Χολέρα!* αὕτη ἡ τόσον ὀλίγῳ τερψιθυμος λέξις, τὴν ὁποίαν δὲν δύναταί τις νὰ μὴ συναντήσῃ ἀνοίγων τὴν ἐφημερίδα του, δίδει εἰς ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα ὄψιν ἰατρικῶν ἐφημερίδων. Ἀλλ' ἡ ἀνάπφευκτος αὕτη συνάντησις τῆς φασματώδους λέξεως τοὐλάχιστον ἔχει τὸ καλὸν ὅτι συνειθίζει τὰ μάτια καὶ τὸ θάρρος εἰς δοκιμασίαν, τὴν ὁποίαν ἐλπίζω ὅτι θὰ ἀποφύγωμεν. Τὸ κυριωτερον ἐν παρομοίῳ περιστάσει εἶνε νὰ τηρῶμεν φαιδρὸν τὸ πνεῦμα, ἀποδιώκοντες τοὺς μαύρους στοχασμούς . . .»

Τὴν τελευταίαν συμβουλὴν τοῦ Κλαρετὶ συνιστῶμεν καὶ εἰς τοὺς συμπολίτας μας ὡς τὸ ἰσχυρότερον φάρμακον, ἐν περιπτώσει ἀπαισίας, ὃ μὴ γένοιτο, ἐπιδρομῆς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἀπήχθησαν ἀμοιβαίως καὶ λαθραίως ὁ Γεώργιος Ἀλβέρτος εἰσπράκτωρ τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου μετὰ τῆς Χριστίνας Α. Κοστύλα ἐκ τῆς ἐν Κολοκυνθοῦ οἰκίας τοῦ πατρὸς τῆς κόρης καὶ ἔλαβον ἄγνωστον δρόμον· ὁ ἀγροτικὸς ὑπαστυνόμος ἐπελήφθη πάσης ἐρεύνης.

— Χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ ἐκ Μακεδονίας κτίστης Κωνσταντῖνος Ἀναστασίου, ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ ΣΤ' τμήματος ὅτι ἐπιστρέψας ἐκ τῆς ἐργασίας του εὗρε τὰ παράθυρα καὶ τὴν θύραν ἀπαραβίαστον τὸ δὲ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς οἰκίας κιβώτιόν του παρεβιασμένον ὡς καὶ τὸ τοῦ συντεχνίτου του Χρήστου Ἰωάννου ἔλιπον δ' ἐξ αὐτῶν ἐκ μὲν τοῦ πρώτου ἓν ὡρολόγιον ἀργυροῦν μετὰ ἁλύσσου, ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου τριάκοντα δραχμὰς εἰς χαλκόν. Ἡ ἐνοχὴ στρέφεται μεταξὺ τῶν συντρόφων των καὶ συνοίκων των. Ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαστυνόμου.

— Χθὲς ἀνέφερεν εἰς τὸν ὑπαστυνόμον Πειραιῶς ὁ παντοπώλης Ν. Βελῆς ὅτι τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς τῷ ἀφῃρέθησαν ἐπιτηδείως ὑπὸ τοῦ Γ. Καλυβίτου σανδαλοποιοῦ ἐκ τοῦ σιρταρίου τῆς τραπέζης του δρ. 1300 συνιστάμενα εἰς χαρτονομίσματα.

Ἡ ἀστυνομία ἐπελήφθη ἀνακρίσεων πρὸς βεβαίωσιν ἂν ἔλαβε χώραν ἡ πρᾶξις ἢ οὔ· ὁ δὲ ὑπαστυνόμος συνέλαβε καὶ τὸν αὐτουργὸν ὡς καὶ τὸν συνέταιρόν του καθ' οὗ ἐπίσης ἠγέρθησαν ὑπόνοιαι.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΑΤΟΥ

τοῦ Δημοτ. Νοσοκομείου "ἡ Ἐλπὶς,,

δημοσιεῖ ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ τῶν πεζοδρομίων τῶν τριῶν ὁδῶν τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἡ πλακόστρωσις τῆς προσόψεως αὐτοῦ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 92 διακηρύξεως, εὑρισκομένης ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Νοσοκομείου· παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐργολάβοι, ὅπως μειοδοτήσωσι τὴν Κυριακὴν 7 τρ. μηνὸς ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, κηρυσσομένης τῆς δημοπρασίας ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἔσεται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Νοσοκομείου).

Ἀπωλέσθη χθὲς τὴν πρωΐαν ἐν τῷ Σιδηροδρομικῷ Σταθμῷ ἢ καὶ ἐντὸς τοῦ Σιδηροδρόμου φάκελλος, φέρων ἐπιγραφὴν πρὸς τὴν *Κ. Καλλιόπην Μελισσηνοῦ* εἰς *Φρεαττὺν*, καὶ περιέχων τρία χαρτονομίσματα τῶν 25. Ὁ εὑρὼν ἂς κρατήσῃ τὸ ἕν, ἐπιστρέφων τὰ δύο.